

DOMAGANIE (6) *sb n*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne; tekst nie oznacza é.

sg N domąganie (4). ◇ I domągani(e)m (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: domaganie się s.v. domagać się.

Żądanie, dopominanie się; ambitio, appetitio Modrz (6) :

domaganie czego (5): Ná oštátek iest gadká o tem/ iesli/ á poki/ domagánie sławy/ w człowieku Krześcijánlkiem ma być chwalone. ModrzBaz 55v. Cf »domaganie urzędow«.

Wyrażenia: »domaganie urzędow« [szyk zmienny] (4): Domagánie tedy vrzędow ma być právem zákazáne [Ergo ambitio legibus prohibenda est] ModrzBaz 74v, 43v, 55v, 95.

»uporne domaganie« (1): A ták zda lię iákoby tu [1.Reg 8/7] Bog dawał znác/ że tá władność Krolewka/ więcey zá vpornym domagániem byłá otrzymána [improbiate petitorum extortam]/ niżli słufznym łpołobem vproszona. ModrzBaz 75v.

Synonimy: upraszanie, żądanie.

*Cf **DOMAGAĆ SIĘ***